

ეკოლოგია და ჩვენი

დედამიწას უპირის უპირის ადამიანის უგუნურების გამო. უპირის და კიდევ გვახსენებს ჩვენი ბარბაროსობის შედეგად. განა უმიზეზოდ მოხშირდა მიწის ძვრები თუ წყალდიდობები, ზვავები...

ების საურთხეს უქმნის სოფლ-ქიმიის საწყობი, რომელიც ს. ინ-გირის ტერიტორიაზე მდებარეობს. აქ ნაწილობრივ წყალი დე-ლეუბით უკავშირდება კახათ-

წინ შორსხეობებს კომბინატიდან გამოსული მავნებელი თბილი წყალი, რომელიც ნაკადულებად მიემართება მდინარეებისაკენ. არც ადრე „ვექტორად“ წოდებულ ქარხნის მშენებლები აკლებენ ხელს ამ საქმეს. მათ დღევ

მოსალოდნელა მდინარეში დაშბა გარდაცვალების და წალტკის არა მარტო დიდინები, არამედ ორულუ და დარჩილიც. როგორც ეს მოხდა ხობის რაიონის ს. საგვიჩიოში. ამ ადგილებში ერთ კილომეტრზე საერთოდ უნდა დაიშალოს დაშბა,

კოლხეთის ფლორა, ჩვენი საუნიჭე გადაშენების პირასა მისული ურგევთა და ორულუმი. აქ სისტემატურად კრიან ალვის ხეებს, აკაციის ტყეებსა თუ ბზას. ტყეთა მასიურმა განადგურებამ ამ რეგიონში გამოიწვია ის, რომ გადაშენების პირზეა სურათა უნიკალური ჯიშები, სამკურნალო მცენარეები, ასევე კომიტო, მუხა და სხვა. ამ რეგიონში იხოცება ტყის ქათამი, ზოხობი და შველი. პრაქტიკულად გადაშენდა გარეული ღორი და ფაუნის ზოგიერთი სხვა წარმო. მადგენელი.

განგაშის ზარი რეკავს...

წყალსა და ენგურს და პრაქტიკულად სპობს მათში ყოველგვარ ცოცხალ ორგანიზმს, უარეს დღეშია მდინარე ჭუში, სადაც კიბო პრაქტიკულად გააშენდა, ხოლო ლოქოსა და კობრს, ასევე გადაშენება უწყრია ონარიის მეურნეველეობის მეურნეობის წყალბობით.

ბელეთს შეუცვალეს კალაპოტი და ანტისანიტარულ კერად აქციეს კიროვის, სხულუხიასა თუ ვოროშილოვის ქუჩები. ზოგერთმა საქმოსანმა კი ზოლ ქარხნის ცხვირწინ საღორე წამოასკუპა, რამაც იქაურთა გააბინძურა. შედეგად არ დაყოვნა. ამა წლის 20-21 მაისის წვიმების შედეგად აღიდგინეს ღელეშ დტორა ზემოსხენებულ ქუჩები

რაც ხელს შეუწყობს სახანავ-სათეს სავარგულეში ჰარბი შლაშის შემოტანას, შეცვლის მინერალურ სასუქს, გამოფიტული ნიადაგი განოცუერდება. სამედიკოდაციო სამუშაოები უნდა ჩატარდეს დიდინების ნაქიროს-საქუკავოს უბნებს შორის ტერიტორიაზე, სადაც მედიკორატორთა მიზრით მიწები დაჰაობიანდა და ფლორა გადაშენდა. აქ ახლა ვერ ნახავთ თხელასა და იფანს. ამ ტერიტორიაზე უნდა აიკრძალოს კარიერები, რადგანაც ეს ადგილები ზედმეტივენიტ გამოსადეგია ისეთი კულტურებისათვის, როგორცაა თბილი, ლიმონი, მანდარინი და სხვა.

„ეკოლოგიური“ საბრუნო კვლევის გაუყანით მთლიანად დაარღვია კოლხეთის დაბლობის ეკოლოგიური ბალანსი. ეს კვლერი კეთდება უზარისხოდ, ზოგჯერ იქაც, სადაც ამის საჭიროება არ არის, მაგრამ ჩანს ისინი საქმეს ხელიდან არ უშვებენ. რაც მომავალში ინტენსიურ დაჰაობიანებას შეუწყობს ხელს.

ახალი ლექსები

წვიმაში

ვიცი, ვერაფრით მოგაბრუნებთ ამ შეცვლილ ამინდს; უანჯრიდან ვხედავ: ღრუბლის მთებმა ცა როგორ მორთეს... როგორი ჩუმი შეძრწუნებით აუწყებს წვიმა ფოთლებმა ფოთლებს, რაღაც ახალი მოლოდინით ივსება წამი, არის ტკივილიც, დაროქებაც ბედის წინაშე... მე ვცხოვრობ ისე, თითქოს მხრებზე ლოდი ამკიდეს, თითქოს ვიღაცა დაგრიო ღამით თავსხმა წვიმაში...

შუქი

ჩამოდის შუქი დონეშიბილი და ატეი დებს უჩინარ ფერებს. წადი, ჰვირვალე სინათლის წილი, სხვას გაუნათე და მოდი მერე, იქნებ ვიღაცას გული ეღვავა, ვიღაცას ხილვად სჭირდება მხოლოდ, ამაოება ამქვეყნიური იქნებ არ იყოს ყველაფრის ბოლო. იქნებ გლუვია ის გზა უმცდარი, რასაც ვერაფრით ვეღარ ვიჭერებთ... წადი ჰვირვალე სინათლის წილი, სხვას გაუნათე და მოდი მერე...

ჩივიანის ქორწილი

ხეში გაზაფხული აწრიალდა, მღერის ნებიერი კვირტი. ცა მართლაც რომ საარაკო-ფერი დასდებია მიტკლინს. მიღმა დრუბელი ჩაქარგულა. (უამი ბატანივით მოჩრილია) უკრავს ათასი ვოლინო... ჩიტების... ჩიტების ქორწილია!...

გაივლის, რასაც სევდად ჩათვლიან რაც მოგვცემს სადაც გაქარგვის ნებას. რაც ერთადერთი წამი იქნება, წამი-ცოდვთა გადავიწყება. მაგრამ რამეთუ მიწა ერთია, რამეთუ ფრთებსაც ბორკილი ადევთ, სხეული მიწას დაემჩატება, სულე-უფრთებოდ აიწევს ცამდე. ლაშვირა შირცხალავს.

კიდევაც დაიწრდებიან...

რამდენი ტანჯვა გადაიტანე, რამდენს გაუძელ ვაგებას, მაგრამ კვლავ დგახარ ურეველ და გვერდით გიღვას ღვთაება. მტერი, რა მტერი-ურიცხვი, მოყვარეც აღმაცერობს, შეილობილებიც, ნაწარდი, შლიან საომარ ლელოს. ყველაფერს უნდა გაუძლო, ვერ შეგაშინებს ხიზანი, კიდევაც დაიწრდებიან ალგეთს ლეკვები მგლისანი. ლეღანინნუა.

მხოლოდ ბრძოლით

თავი მოგვქონდა თუმცა ღვთისწორად, დაგვარგეთ ძმობა და ერთგულება, უფსკერო ზღვაში გადაგვისროლა მოჩვენებითმა დიდებულებამ; მოჩვენებითმა სიამტკბილობა; მოჩვენებითმა გულმონწყალბა; მოჩვენებითმა ქცევამ; ზრდილობამ, მოჩვენებითმა ზუმანურობამ, რაზედ არ ვეობდით და არ ვღაობდით, ღმერთო რა ლამაზ სიტყვებს ვქარავდით; ისეთ ჰაობში ვკუეშალობდით, თურმე საკუთარ „მესაც“ ვკარავდით! ზოგი მხამ-ნთხევით გულს უთუთქავდა თავის მოყვებს, ძმას და მეგობარს, ზოგი ცხოვრობდა, ზოგი სუნთქავდა, ანეთი იყო დრო და ეპოქა; ზოგი სულით, ხომ ჭერაც შიმშილობს, ზოგი კი ცხოვრობს დიდი პატივით, ზოგი თამაშობს იწილ-ბიწილოს მოჩვენებითი დემოკრატიით! რაა სიცოცხლე, რაა ცხოვრება გულში იმედის ცეცხლი თუ ქრება, მაგრამ გვახსოვდეს, მხოლოდ ოცნებამ ვის მოუტანა თავისუფლება! გამოვიცვლიდი სიტყვით კრატოსს, საქმისთვის მარტო სიტყვა კმაროდეს... ბრძოლით ჩავუხტეთ ყოველ არაკაცს, არ ავირჩიოთ სხვა გზა აროდეს! ახლა დროა და უნდა ვიჩქაროთ, რადგან დროსთან არ დავრჩეთ უბრებად, უნდა ვიჩქაროთ, უნდა ვიჩქაროთ, რომ მოვიპოვოთ თავისუფლება. მახტანს გულსა.

მოთმინება ალკა გეოგრაფიკული

თბილისის რაიონის ყველა სოფელში დადის ავტობუსი. სოფელი განუხლებური ისეთი მდებარეობისაა, რომ მას არ უვლის არც ერთი სატრანსპორტო საშუალება. ამიტომ როცა ავტობუსი და სამარშრუტო ტაქსები უბუნ-ზინობისა თუ სხვა მიზეზით გრადის არღვევენ, ხშირად განუხლებურად არ მოდიან და დარჩენილნი და ინგირიდან ბრუნდებიან უკან, ჩვენ ფაქტურად უტრანსპორტოდ ვარჩე-

ბით და სრულიად მოწყვეტილი ვართ რაიონულ ცენტრს. ეს ისედაც დაძაბულ მშრომლებს მეტ პრობლემას გვიქმნის. ხომ უნდა იყოს ამაზე ელაც პასუხისმგებელი, გამკითხავი კი არავინაა. ჩვენი სოფლის 50-მდე არასრულწლოვანი სკოლა-ინტერნატების, ტექნიკუმების, პროფსასწავლებლების მოსწავლეებია, რომ არაფერი ვთქვათ რაიონულ ცენტრში მომსახურებაზე. სოფლის მშრომლები კიდევ

უფრო ზრდიან შრომის ნაყოფიერებას. ეს დოვლათს უქმნის ბაზარს. ჩვენ კი ამ ნაშენის გასაყრიად წადების საშუალებაც გვესპობა. იქნებ თქვენ გვეუბნოდნოდ-ლოთ სათანადო ორგანიზაციებთან, რომ განუხლებურად ტრანსპორტი რეგულარულად მოძრაობდეს, თუ გეზავრობის ღირებულება 1 მანეთი ცოტაა, ჩვენ გავზრდით ამ ღირებულებას, ოღონდ ტრანსპორტი გზიდან არ მობრუნდეს და სოფლის ბოლო გაჩერებამდე იაროს. **ზანუხუარის საშუალო სკოლის პედაგოგები**

ალექსანდრე მელაშვილი

საწარმოო გაერთიანება „საქ-ქალაქმშენების“ შრომითა კომპლექტით, ინტელიგენციამ მძიმე დანაკლისი განიცადა. გარდაცვალა დარგის მაღალკვალიფიციური სპეციალისტი, მთავარი ინჟინერი ალექსანდრე მელაშვილი. ალექსანდრეს ქმ. მელაშვილი. დაიბადა 1928 წელს ქ. ზუგდიდში. 1961 წელს დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტი—სამრეწველო საწარმოთა და დანადგართა ელექტროტექნიკის სპეციალობით. 1961 წელს მუშაობას იწყებს ქალაქის წარმოების სამსახურში ინჟინერ-ელექტროტექნიკოსად. სწავლასზე წლებში მუშაობდა დანადგარ-მონტაჟის სპეციალისტად. წამყვან ინჟინერად, მთავარი ინჟინერად მოადგილედ, მთავარ ინჟინერად. 80 წლის მანძილზე მან ბევრი ჩანაფიქრის განხორციელება მო-

აწყო. მისი უშუალო ხელმძღვანელობით საქართველოში და-ინტენსივდა ახალი ელექტროტექნიკური და გაერთიანების რეკონსტრუქციისა და გაფართოების საქმეში დიდი მისი წვლილი. ალექსანდრე მელაშვილი იყო ნიჭიერი გამომგონებელი და მრავალი რაციონალიზატორული წინადადების ავტორი. მას ახასიათებდა საქმის დიდი სიყვარული. იყო ახალგაზრდა სპეციალისტთა აღზრდელი. შესანიშნავი პიროვნების, განათლებული, ღრმად ერუდირებული სპეციალისტის, ერთგული მეგობრისა და მოსიყვარულე მკაცრი ალექსანდრე მელაშვილის ხსენებას უნდა ვიხსენიოთ. **საწარმოო გაერთიანება „საქქალაქმშენების“ კომპლექტის მიხედვით**

გამოსათხრობარი

კოკა დარასელია

„გაი, შენ წუთისოფელი ქვეყნისა დამოწმებელი, თუ რომა სიკვდილი იყო, რაღათა მშობე, მშობელი?“ — გოდებს ხალხური თქმა. დღეს მწუხარებით ვის გააკვირვებ ტკივილებისაგან გა-ოგნებულ საქართველოში, მაგრამ მაინც სასტიკი და უღმრთო-ლი გვეჩვენა შენი სიკვდილი, შენი ღამაში სიკვდილის კარი-ბესთან მისი ვერაგული ჩასაფრება. დაუფიქრარი იყავი ყველა-ასათვის, ვინც ერთხელ მაინც გნახავდა. ხალხისა, სიცოცხლით სავსე, ნათელი გონების, კეთილი გულის. გარეგნობით გამოჩრეხული. გამოჩრეხულად შეშხაროდი სიცოცხლეს, გიჟვარ-და წიგნები, მუსიკა... ყველაფერი გინდოდა მოგესწრო, თითქმის გრძნობდი დიდი დღე რომ არ გეწერა. ქალაქის №1 საშუალო სკოლის დამთავრების შემდეგ უნივერსიტეტში განაგრძე სწავლა... გვიხაროდა შენი წარმატება. ესაა ვფიქრობთ: რომ არა სტუდენტობა, იქნებ ავტოდ-

ნოდა ეს ხიფათი... გაზაფხულის იმ დღეს შავი-აზე დატოვებულ დაშლილი სახელ-მძღვანელოები, კონსპექტები, და ტოვებ. ტკივილებისაგან გულ-გახსნილი სალოცავი — შენი საქართველო, რომლის დაშლას წამდგომად დააქვდი ერთი ღირსეული მამული-შვილი. მეტეორივით გაიქროლე ჩვენი ყრბობის ცაზე, ვარსკვლავივით ბიკი ვარსკვლავივით გაქარი, უფსკრულივით დასაწიქმელად ამოვირჩია ბედისწერამ. ჩვენო კოკა ჩვენო ძვირფასო მეგობარო, მუდამ ცოცხალივით გვეყვარები, შენ პირველი ტკივილი ხარ ჩვენი, ისეთი მძაფრი და ძალუმი, რომ არასოდეს გაქრები... მშვიდობით, ჩვენი სიყვარული ბიკო! **თანაკალასილები**

რედაქტორი აბ. ვანდურია

მეუღლე გულნარა, შევიღებ: ილია, თათარი, ბაქა, და კლარა, ძმა მამია, შევიღებ: მარია-მი, რძალი მანანი ქირია, სიძე აბესალომ ჭოჭო, დისშვილები: ნოდარ ჩხორაია, ლია, თამაზ ჩხარტიშვილები, კოტე, ნანა, ვია ჭოჭუბები, ცოლისძებნი: ფორა, ირა, ცილა ჩხეტიები, მუხარამი დოდო კუტალია, რეზო ქირია იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა ალექსანდრე (ბოჩო) ილიას ძე მეურნარგია. პანაშვიდი 22, 23 ივნისს. დაკრძალვა 25 ივნისს. გამოსვენება ი. ქ. ა. ჯანაშიას ქ. 3. მესამე საშუალო სკოლის პედაგოგური კოლექტივი და ტექნიკური პერსონალი თანაუგრძნობას უცხადებს ტატიანა ბოკუჩავას დედის ივლიტა პარტიკის ასულ დადიან-ბოკუჩავას გარდაცვალების გამო. საქართველოს დამოუკიდებელი კომპარტიის ზუგდიდის საქალაქო კომიტეტი თანაუგრძნობას მიიზიან თორეას მეუღლის ნოდარ დომენტიძის ძე ჭობავას გარდაცვალების გამო.

მეუღლე გეა თორეაია, შევიღებ: ილია, თათარი, ბაქა, და კლარა, ძმა მამია, შევიღებ: მარია-მი, რძალი მანანი ქირია, სიძე აბესალომ ჭოჭო, დისშვილები: ნოდარ ჩხორაია, ლია, თამაზ ჩხარტიშვილები, კოტე, ნანა, ვია ჭოჭუბები, ცოლისძებნი: ფორა, ირა, ცილა ჩხეტიები, მუხარამი დოდო კუტალია, რეზო ქირია იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა ალექსანდრე (ბოჩო) ილიას ძე მეურნარგია. პანაშვიდი 22, 23 ივნისს. დაკრძალვა 25 ივნისს. გამოსვენება ი. ქ. ა. ჯანაშიას ქ. 3. სოფელ ცაიშის კომპარტიის შრომითი კოლექტივი იუწყება ნოდარ დომენტიძის ძე ჭობავას გარდაცვალებას თანაუგრძნობას უცხადებს განსვენებულის ოჯახს. მარო გვაჯაია, ბორის ჭიქია ოჯახით იუწყებიან ნოდარ დომენტიძის ძე ჭობავას გარდაცვალებას. ანა და ანატო შედანიები შევიღებ: თანაუგრძნობენ ალა გვასიას მეუღლის ალექსანდრე მელაშვილის გარდაცვალების გამო.

რუხის საეპიშოპოსოსის გამგეს მზინა პარკიანს, გულისხმიერ ექიმსა და სპეციალისტს, მადლობას უხდის გაწეული ამგისათვის ომის ვეტერანი პარტი უპრცეპანია და უხსურებს ხანგრძლივ სიცოცხლეს, წარმატებებს საქმიანობაში.

ზუგდიდის ცენტრალური სტადიონი
25 ივნისი 1991 წელი
საქართველოს ეროვნული ჩემპიონატი
(უმაღლესი ჯგუფი)
„ამირანი“ ორბინი — „გორა“ რუსთავი
დასაწყისი 18 საათზე.
სტადიონზე შესასვლელი ბილეთები გაიყიდება ცენტრალური სტადიონის საღარიბოებში 24, 25 ივნისს დილის 10 საათიდან.
საუბრალოთ კლუბი „ოლივი“.

ოჯახისათვის წარმოება-დაწესებულება, კომპარტი-რატინების

საწარმო-კომერციული ფირმა „ენდე“ გთავაზობთ იმპორტული წარმოების (წამყვანი კაპიტალის-ტური ქვეყნების) ფართო მოხმარების დეფიციტურ საქონელს (ტანსაცმელს, ფეხსაცმელს, საყოფაცხოვრებო ელექტრონიკას და სხვა) ხელმისაწვდომ ფასებში. იჩქარეთ, ენდე კომერციულ ფირმა „ენდე“-ს. დაწვრილებითი ცნობებისათვის მიმართეთ ფირმა „ენდე“-ს. შემდეგი მისამართი: რუსთაველის ქ. №90. ტელ. 2-48-97.

საბინაო საშენალო კომპარტი „კომლენტი“ №6-ის მიხედვით საშუალოდ

1991 წლის 18 ივლისს დღის 8 საათზე მოწვეულია კომპარტი „კომლენტი“ №6-ის მუშაობა საერთო კრება, რომელიც შესდგება სახელმწიფო თეატრის შენობაში, დასწრება სავალდებულოა.
კომპარტიის გამგეობა.

ზუგდიდის მშენებელთა საზოგადოებრივი გაერთიანება, ასოციაცია „პარტნიორი“ იუწყება, რომ გარდაცვალა ტრესტ „ოლიმპიადმშენის“ მმართველი ნოდარ დომენტიძის ძე ჭობავა.

სოფელ ცაიშის საკრებულო იუწყება სოფლის დიდი მოამაგის და კეთილდღეობისათვის მზარუნველის, საკრებულოს დეპუტატის ბატონ ნოდარ დომენტიძის ძე ჭობავას გარდაცვალებას და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

მეუღლე შურა, შევიღებ: როინი, ნუკი, და კლარა, ძმები ვივი, ნოდარი, ჯამბულო, შევიღებ: ილია, მალხაზი, აკაკი, მია, რძლები ბელო, დოდო, ცილა, მედიკო, მერი, ნატაშა. ირმა, სი-მამრი მუხრან აკობია, სიძეები ამირან ომანაძე, გურამ ახალაია, ბიძა შალვა არქანი, დედა შურა ბებური, დისშვილები კობა, კახა, ზვიადი, ძმისშვილები: მანანა, ნატო, ბესიკი, გიგო, ლუკა, ბიძაშვილები მერი, პამლა-ეტი, რევაზი, სოსო, ნელი, რეზო, ციკო, გენო, სეზა, ვოვა არქანიები, დედაშვილები შურ-მანი, ანზორი, ნუგზარ ბებური-ბი, ცოლისძებნი ნიურა, ნანი, ცოლისძმა ყორეი აკობია, ქვის-ლები კვიციან შონია, გურამ ბუ-გია, ახლო ნათესავები ოჯახე-ბით იუწყებიან **გვანჯი ილარიონის ძე არქანიას** გარდაცვალებას. პანაშვიდი 22, 23 ივნისს. დაკრძალვა 25 ივნისს. გამოსვენება ქ. ზუგდიდი, ოსტროვსკის ქუჩა №8.

მეუღლე მიმონა თოდუა, შევიღებ: ლუკა, ირაკლი, მიშეკო, ძმა თენგიზი, რძალი მანანა ბიძინაშვილი, ძმისშვილები: სოფიკო, ვანუკი, სიდედრი თამა-რა თოდუა, ბიცილო ელიკო ქუ-მბურაძე, ბიძა გაბრიელ ჭობავა, ბიძაშვილები: ლია, დავითი ჭო-ბაგები ციცილო, მილია, ნელი, ინდიკო ჭირიები, მამიაშვილები: ტორი, ბაჩუა, ნანი ნანაიები, ელ-გო, შალვა, პარმენ უბლაძეები ოჯახეობით იუწყებიან **ნოდარ დომენტიძის ძე ჭობავას** გარდაცვალებას. პანაშვიდი 22, 23, 24 ივნისს. დაკრძალვა 25 ივნისს. გამოსვენება 3 საათზე სოფ. ცაიშთან.

დედა ვალია, მეუღლე ნათელა, შევიღებ: ნანი, სიძე მერაბ ჭიოთა-ია, შევიღებ: ხათუნა, ძმები: ლუდუკი, სეროჟი, მურთაზი, ბათურა შამუკვიები, მობო, ინ-დიკო ჭიოთაიები, სიდედრი გრა-ფი, ცოლისძმები: ილუშა, ვალერ-იანე, არჩილ წყაბელიები. რძლე ბი: ზინა, გოგოჯა, გული, თი-ნა, დარეჯანი, ნუნუ, ლელა, ია, ლალი, დეიდები შურა, გენერა, მამიდები ლენა, ბუბუკა შამუ-კვიები, დედაშვილები, ბიძაშვი-ლები, მამიაშვილები იუწყებიან **კოტე (მობუ) ვარლამის ძე შამუკვიას** გარდაცვალებას. პანაშვიდი 22, 23 ივნისს. დაკრძალვა 25 ივნისს. ცაიშში.

განეთ „ოლიმპი“ რედაქციისა და ზუგდიდის სტამბის მუშაკები იუწყებიან **გვანჯი ილარიონის ძე არქანიას** გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

დედა თამარი, ძმები: ტოტოშა, შალვა, ბონდო გობეჩიები, ბი-ცილო ლილია ქანია, რძლები: სვეტი მისიტრატე, ცილა გობე-ჩია, მერი გობეჩია, მერი კვა-რაცხელია, ნინო, ჭი-ქია ნინო დოჩია, ქეთინო თოდუა, ძმისშვილები: ნონა, ლორიტა, ნინო, იური, ჭაბუკა, გოგი, ჯო-ნი, ბაჩუკი, ვია, რომეო, სიძეები: თემურ ისაყაძე, მელორ დადიანი, დედაშვილები, ბიძაშვილები, ახ-ლო ნათესავები ოჯახეობით იუწყე-ბიან **კოკი ჭოტოს ძე გობეჩიას** გარდაცვალებას. პანაშვიდი 22 ივნისს. დაკრძალვა 25 ივნისს. გამოსვენება ქ. ზუგდიდი, რუს-თაველის 228, 18 საათზე.

ცაიშ მწერის არასრული საშუალო სკოლის პედაგოგები და ტექ-პერსონალი თანაუგრძნობს ცი-ლა და ალექსანდრე სამუშებს დედის მიშინოს გარდაცვალებას გამო და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს. ინჟინერგოგასაღობისა და ელქსელ-ის თანამშრომლები იუწყებიან **ლუდა სერაპიონის ძე დარასელიას** გარდაცვალებას და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯ-ახს.

ლოკი გვაჯაია ოჯახით იუწყება დედაშვილის **ნოდარ დომენტიძის ძე ჭობავას** გარდაცვალებას და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.